

1919 ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΣΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΟΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΟ ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙ
ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΠΙΣΩ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟ 2023

Τιμή και δόξα στους απ' αιώνων κτητόρων πόλεων από μάρμαρο, πέτρα, ξύλο, νερό και χώμα που ξερίζωσαν από την ιερή του Πόντου γη με ιδρώτα, αίμα, δάκρυ, πείσμα, γνώση και καλαισθησία, την απώλεια των οποίων με τραγικότητα περιέγραψε στην ιστορική ομιλία του στον Ιερό Ναό των Φερτεκιωτών, τον μαρτυρικό Άγιο Νικόλαο του Γαλατά της Πόλης, ο σύγχρονος Ιάσωνας του Ποντιακού Ελληνισμού Λεωνίδα Ιασονίδης στις 24 Απριλίου 2022. *«Μελανίστιος εκ πένθους η Αργώ παραπλέει του Πόντου τας ακτάς, ρίπτει την λύραν ο Ορφεύς, ο δε Ιάσων στηρίζων περίλυπος την κεφαλήν του επί του πηδαλίου της ολκάδος, χύνει δάκρυ θαλερόν».*

Τιμή και δόξα στους ονοματοδότες αθάνατων Ελληνικών τοπωνύμιων του Πόντου και όλης της καθ' ημάς Ανατολής των μαρτυρούντων την ανά τους αιώνες δόξα της Ελληνικής γλώσσας, η οποία ως Ποντιακή διάλεκτος ατόφια και με ιερότητα διασώζεται από γενιά σε γενιά μέχρι τις μέρες μας.

Τιμή και δόξα στους απογόνους του Προμηθέα δεσμώτη επί Καυκάσου που επίσης αρνήθηκαν *«τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν, σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ»* να ανταλλάξουν την ευτυχία τους με τη δουλοσύνη. *(Αισχύλος)*

Αιωνία η μνήμη εκείνων των δύο φορές Ελλήνων, κι όχι δύο φορές ξένων, που την γενέθλια Ομηρική Ελλάδα άφησαν και στον Ομηρικό οίκο της Ελλάδας ήρθαν.

Αιωνία η μνήμη στους ορθόκορμους που με τους χορούς τους *«βάλαν πείσμα να νικήσουν τους μεγάλους νόμους, να κάνουν φτερά και να φύγουν... για να φτάσουν το αδύνατο».* *(Καζαντζάκης)*

Αιωνία η μνήμη στους μεγαλόψυχους που *«για την πατρίδα π' έχασαν, έκλαψαν και πόνεσαν, αλλά συνεχίζουν να λιγούναι κι ν' αρόθυμον ν' ανασπάλουν κι επορούν»* · μπορεί

για την πατρίδα που έχασαν να κλαίνε και να πονούν, αλλά συνεχίζουν γι' αυτήν να λιώνουν και να την επιθυμούν και να μην μπορούν να την ξεχάσουν. (Χρήστος Αντωνιάδης-Νευροχειρουργός)

Αιωνία η μνήμη του μεγάλου αδικημένου του Πόντου, του Μακαριστού Μητροπολίτη Τραπεζούντας Κωνσταντίου Α΄ Καρατζόγλου εκ Φερτεκίου Καππαδοκίας κτήτορα και ιδρυτού σχολείων, εκκλησιών, συλλόγων και φιλανθρωπικών ιδρυμάτων. Του λησμονημένου από πολλούς αλλά όχι από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο ο οποίος πάντα τον μνημονεύει όταν βρίσκεται στο Αγίασμα της Ζωοδόχου Πηγής του Βαλουκλή, όπου δικαίως ο σεπτός και γενναίος ιεράρχης αναπαύεται μεταξύ των Πατριαρχών και άλλων επιφανών ανδρών του Γένους.

Αθάνατοι όλοι οι υψηλομέτωποι ιεράρχες και ιερείς του Πόντου, ένας εκ των οποίων είναι και ο αρχάγγελος του Μακεδονικού αγώνα, ο μαχητής Μητροπολίτης Καστοριάς, αυτός ο ξεχασμένος Ήρωας-Επίσκοπος της Αμάσειας του Πόντου Γερμανός Καραβαγγέλης· αυτός ο λεβέντης άγιος που στη διαθήκη του θα γράψει: «Δεν χρεωστώ εις ουδένα ούτε οβολόν. Εις το έθνος προσέφερα ό,τι ήτο δυνατόν, ως Ιεράρχης του '21».

Αθάνατοι οι ιεροεθνομάρτυρες βοηθοί του, Ευθύμιος Ζήλων και Πλάτωνας Αϊβαζίδης, πρωτοσύγκελος της μητρόπολης Αμάσειας, οι οποίοι απαγχονίστηκαν στην Αμάσεια μαζί με άλλα σημαίνοντα πρόσωπα της πνευματικής ηγεσίας του Πόντου όπως ο δημοσιογράφος Νίκος Καπετανίδης.

*Σαν βλαστάρι της λαμπρής αθώος έλαμπες πάνω στην αγχόνη
Με το βλέμμα απέθαντο την κουκούλα πέταξες μακριά στη μαύρη σκόνη
Κάρφωσες το δήμιο κατάματα σκληρά να τρέμει ταραγμένος
Που είδε μελλοθάνατο τον Άδη να περιφρονεί αποφασισμένος...
Αθάνατος, αθάνατος θα είσαι μέσ' τα μαύρα κι άσπρα χρόνια
Την ποντιακή, την ποντιακή τη λεβεντιά θα την κρατάς αιώνια.*
(Γιώργος Γεωργιάδης)

Τιμούμε τους υπερήφανους: ιερείς και δασκάλους, τους ποιητές, ιστορικούς, συγγραφείς και στιχουργούς, τους μουσικούς, οργανοπαίκτες, χορευτές και χοροδιδασκάλους, τους επιστήμονες και επιχειρηματίες, τα σωματεία και τους συλλόγους που υπηρέτησαν τον πολιτισμό και την ιστορία του Πόντου.

Τιμούμε τους ακούραστους: μανάδες, πατεράδες, παππούδες και γιαγιάδες που γαλούχησαν τα παιδιά τους με τα ιδανικά του Πόντου κόντρα στους αρνητές, φραγγελωτές και σκοταδιστές του τότε και δυστυχώς και του σήμερα. Ευγενικά απαιτούμε δια στόματος του εκ Σινώπης του Πόντου Διογένη «μικρόν από του ηλίου μετάστηθι»· παραμερίστε γιατί μας κρύβετε το υπέρλαμπρο φως του Πόντου.

Τιμούμε τους ατρόμητους ΕΚΕΙΝΟΥΣ που «στην θάλασσα κολυμπητές, σ' ομάλια πεχληβάνηδες και στον πόλεμον τραντέλλενας, του Πόντου παλληκάρια»· στη θάλασσα κολυμβητές και στη στεριά λεβέντες, στη μάχη μεγάλοι ήρωες (τριάντα φορές Έλληνες) του Πόντου παλληκάρια!

Τιμούμε τους ακλόνητους που επί αιώνες φύλαξαν τις παρευξείνιες Παγοπύλες του Έθνους μας, αντί των δικών μας Θερμοπυλών, τους δύο τους Βόσπορους, του Βυζαντίου της Θράκης και του Παντικάπαιου της Κριμαίας. Αυτούς τους Τραντέλληνες που όσο καλός βουτηχτής κι αν είσαι στην ιστορία τους, σίγουρα δεν θα πιάσεις πάτο αλλά βέβαιο είναι ότι θα πιάσεις τον σταυρό του μαρτυρίου τους.

Ευχαριστούμε τους γενναίους Πόντιους προγόνους μας που με την πίστη, τη δουλειά, τον αγώνα και τη θυσία τους μας διδάσκουν και μας παραδειγματίζουν πώς να χαράζουμε τον μπούσουλα, πώς να πορευτούμε άφοβα αλλά με συνεχή εγρήγορση για να μην ξαναζήσουμε την ιστορία τους.

Ευχαριστούμε το Οικουμενικό Πατριαρχείο, τον μοναδικό εν ζωή Φάρο της οικουμένης, «τὸ θησαυροφυλάκιο τὸ ὁποῖο διαφυλάσσει ἀνά τούς αἰῶνας ὅλη τὴν Ῥωμέϊκη ζωὴ καὶ ψυχὴ, τὶς παραδόσεις, τὰ ἥθη, καὶ κατάφερε σὲ χρόνους σκοτεινούς, μέσα ἀπὸ τρικυμίες καὶ φοβερὲς καταιγίδες νὰ διατηρήσῃ ἄσβεστο τὸ πῦρ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων, καὶ ὡς στήλη φωτεινὴ νὰ μᾶς ὀδηγῇ πάντα στὴν πνευματικὴ ζωὴ καὶ τὴν ἐν Χριστῷ ἐλευθερία», ὅπως Το ευχαρίστησε ο αείμνηστος Κρωμαῖος Ηγούμενος της Ιεράς Μονῆς Παναγίας Σουμελά, κυρός Μητροπολίτης Δράμας Παύλος, το Λιοντάρι του Πόντου κατά τον Οικουμενικό μας Πατριάρχη κ. κ. Βαρθολομαίο και εις τον οποίο **ο Οικουμενικός Πατριάρχης υποσχέθηκε** ότι: «τον Πόντο θα τον έχω σαν τα μάτια μου, ὅπως μου τον κληροδότησαν οι Οικουμενικές Σύνοδοι. Θα συνεχίσω, ὅσο μου επιτρέπει ο Θεός, να τον περιδιαβαίνω, να τον φροντίζω, να τον αγαπῶ, να βλέπω στα σεμνώματά του την αγάπη σου, να αφουγκράζωμαι στην Κρώμνη τις προγονικές σου διηγήσεις, να ημερεύω την ψυχὴ μου στην Ἰμερα, στην Επτάκωμο Σάντα...».

Υποσχόμαστε εις αεί «Γ' εμετέρτς αναστορούμε, και 'ς σο ψυχόπο μ' κουβαλούμε»: να θυμούμαστε τους δικούς μας και να τους κουβαλάμε στην ψυχή μας.

Υποσχόμαστε και ορκιζόμαστε, ὅπως ο προστάτης των Ποντίων και αείμνηστος οραματιστής Λεωνίδα Ιασωνίδης στην κατακλείδα της ομιλίας του στην *Εύξεινο Λέσχη Θεσσαλονίκης το 1946* είπε: «*Ηρώων και μαρτύρων συ εγένου γεννήτωρ, δι' ὃ και ὕμνον σοι αναπέμπομεν και ὄρκον δίδομεν πίστεως: Ξηρανθήτω ημίν ο λάρυγξ εάν επιλαθώμεθά σου ω Πάτριος Ποντία γη*»· σε σένα γεννήτορα ηρώων και μαρτύρων προσευχόμαστε με ὕμνο και σου δίνουμε ὄρκο πίστεως: *Να μας ξεραθεί το στόμα, αν σε λησμονήσουμε, πατρική γη του Πόντου.*

Οι ἥρωες ἅγιοι και οι ἅγιοι ἥρωες της 19^{ης} Μαΐου
«οὐκ εἰσὶν ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις» (Ξενοφών)

Κωνσταντῖνος Β. Τερψίδης
Θεσσαλονικεὺς εκ Φερτεκίου Καπαδοκίας